

Bohoslužby o Velikonocích:

Zelený čtvrtek	20. března 2008	
Příležitost ke svátosti smíření	Renoty	15.30 hodin
Mše sv. a po ní soukromá adorace	Renoty	16.30 hodin
Mše sv. na památku Poslední večeře	Uničov	18.00 hodin
Adorace před NSO	Uničov	19 – 22 hodin

Při večerní mši sv. se podává Eucharistie podobojí – Tělo i Krev Páně „namáčením“ – a proto věřící přijímají pouze do úst, ne na ruku. Po skončení mše sv. bude vystavena Eucharistie v „Getsemanské zahrádě“ k soukromé adoraci až do 22 hodin. Na požádání bude také po mši sv. příležitost ke svátosti smíření.

Velký pátek	21. března 2008	
Pobožnost křížové cesty	Uničov	15.00 hodin
Pobožnost křížové cesty	Renoty	17.00 hodin
Velkopáteční obřady	Uničov	18.00 hodin
Pobožnost křížové cesty	Ruda	20.00 hodin

Velký pátek je dnem **přísného postu** a dnem rozjímání nad utrpením a smrtí našeho Pána na kříži. Vrcholem **Velkopátečních obřadů** je uctívání kříže.

Bílá sobota	22. března 2008	
Adorace věřících u Božího hrobu v kapli sv. Josefa – soukromé rozjímání o velikosti lásky Ukřižovaného Pána	Uničov	8 – 18 hodin
Mše sv. z velikonoční vigílie	Uničov	19.00 h.

Slavnost Vzkříšení začíná velikonoční vigílií večer nebo v noci na Bílou sobotu. Večer po západu slunce se shromáždí věřící před kostelem, kde je připravena hranice pro zapálení a posvěcení ohně. Při velikonoční vigílii se také světí křestní voda a věřící obnovují křestní slib.

Neděle Zmrtvýchvstání	23. března 2008	
Slavnostní mše sv.	Uničov	8.30 hodin
Slavnostní mše sv.	Renoty	10.30 hodin

Na Hod Boží velikonoční pokračuje a vrcholí slavnost Zmrtvýchvstání Páně slavnou mší sv. po východu slunce.

Pondělí velikonoční	24. března 2008	
Mše sv.	Uničov	8.30 hodin
Mše sv.	Renoty	10.30 hodin

Obrácení

Zdá se, že ledy, které se hnuly kupředu, prolomila svatá Anežka Česká. Nejen v naší vlasti, ale i v našich srdcích se odehrálo něco úžasného.

Jednou přijela na víkend domů dcera a řekla mi: „Mami, uvěřila jsem Pánu Ježíši“ a položila přede mně Bibli, kde stála Jeho slova: „Pojďte ke mně všichni...“ Byla to jasná výzva. Měla jsem dobrou příležitost ji uposlechnout. Byly Vánoce!

U oltáře stáli věřící, kteří se přišli poklonit malému Ježíši v jesličkách. Přidala jsem se k nim a „odevzdala“ svůj život Jemu.

K Novému roku jsem dostala v práci výpověď. Tato špatná zpráva mě však jen posílila v mém odhodlání pokračovat v již započatém obrácení. Ztratila jsem práci, dosavadní přátele, ale tím více získala. Víru!

V postní době jsem se připravovala na své „druhé“ svaté přijímání. Po „totalitě srdce“, která trvala rovněž 40 let.

Konečně nastala Velikonoční neděle, kdy jsem se s bušícím srdcem přivítala se svým Spasitelem v eucharistické hostině Jeho přijetím. Dana Lukosová

Velikonoční zpovídání v Uničově bude ve čtvrtek 13.3.2008 od 8.30 do 9.30 hodin. V 9.30 h pak začne mše sv.

Srdečně blahopřejeme k životnímu jubileu paní Jarmile Kupkové, která dne 4. února 2008 oslavila své 80. narozeniny! Boží požehnání a pevné zdraví přejí farníci.

POKOJ VĀM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Březen 2008 Ročník 4 Číslo 2

SLOVO ŽIVOTA NA BŘEZEN

„Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.“ (Jan 4,34)

Máme před sebou nádherné Ježíšovo slovo, které si určitým způsobem může pro sebe opakovat každý křesťan, a – žije-li podle něho – může na svaté cestě života dojít velmi daleko.

Ježíš, sedící u Jakubovy studny v Samařsku, dokončuje svůj rozhovor se Samaritánkou. Učedníci, kteří se vrátili z blízkého města, kam šli nakoupit, se diví, že Mistr hovoří se samařskou ženou, ale nikdo se ho nezeptá proč. Když Samaritánka odejde, pobízejí ho, aby jedl. Ježíš vytuší jejich myšlenky a vysvětlí jim, jaká je jeho hlavní pohnutka: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“

Učedníci to nechápu. Myslí na hmotný pokrm a ptají se jeden druhého, jestli někdo v jejich nepřítomnosti přinesl Mistrovi jídlo. Ježíš proto otevřeně říká:

„Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.“

Pokrm člověk potřebuje každý den, aby se udržel při životě. Ježíš to nepopírá. Hovoří zde právě o pokrmu, o jeho přirozené potřebě, ale dělá to proto, aby potvrdil existenci a potřebu jiného pokrmu, pokrmu důležitějšího, bez něhož se nemůže obejít.

Ježíš sestoupil z nebe, aby plnil vůli toho, který ho poslal, a aby dokonal jeho dílo. Nemá úmysly a plány své, ale svého Otce. Slova, která říká a dělá, která koná, jsou Otcova; nekona svou vůli, ale vůli toho, který ho poslal. To je Ježíšův život. Když žije takto, je jeho hlad nasycen. Tímto způsobem se žíví.

Plné přilnutí k Otcově vůli charakterizuje celý jeho život, až po smrt na kříži, kde dovršuje dílo, které mu Otec svěřil.

„Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.“

Ježíš pokládá za svůj pokrm plnění Otcovy vůle, protože při jejím uskutečňování - když si ji „osvojuje“, když se jí „živí“ a ztotožňuje se s ní - dostává Život.

A jaká je vůle Otce a jeho dílo, které má Ježíš dovršit?

Dát člověku spásu, dát mu Život, který neumírá.

Zárodek tohoto Života předal Ježíš samařské ženě, když s ní krátce předtím s láskou hovořil. Brzy poté učedníci vidí, jak tento Život roste a šíří se, protože Samaritánka se svěřuje se svým nově objeveným a obdrženým bohatstvím ostatním Samaritánům: „Pojďte se podívat na toho člověka... Snad je to Mesiáš?“

Ježíš v rozhovoru se Samaritánkou zjevuje plán Boha, který je Otec a přeje si, aby všichni lidé dostali dar jeho života. Toto dílo chce Ježíš dokonat, aby je poté svěřil svým učedníkům, církvi.

„Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.“

Můžeme i my žít toto Slovo, tak charakteristické pro Ježíše, které zrcadlí zcela zvláštním způsobem jeho existenci, jeho poslání a jeho horlivost?

Zajisté! Bude třeba, abychom i my naplňovali to, k čemu jsme určeni: být dětmi Otce skrze Život, který nám Kristus předal, a tak žít svůj život jeho vůlí.

Můžeme to dělat tak, že budeme okamžik za okamžikem dokonale uskutečňovat to, co On od nás chce, jako by to byla naše jediná práce. Bůh totiž nechce nic víc.

Živme se tedy tím, co od nás Bůh okamžik za okamžikem chce a zakusíme, že nás to nasytí. Dá nám to pokoj, radost, štěstí, dá nám to – a není přehnané to říci – předchut' blaženosti.

Takto i my budeme s Ježíšem den za dnem přispívat k dovršení Otcova díla.

Bude to nejlepší způsob, jak prožít Velikonoce.

Chiara Lubichová

Zápisky z Farní kroniky 1915 - 1943, díl XIV. Duben a květen v naší Farní kronice

Vážení farníci, více než rok jsme si četli v naší kronice. Úryvky byly vybírány podle určitých témat nebo také jako výběr událostí, které se sebehly v konkrétních měsících. Dnešní díl je završením celého tohoto cyklu a znovu jen připomínám zájemcům, že farní kronika v rozsahu 75 stran je k dispozici u P. Janka, a to i v elektronické podobě.

Květen 1917. Došla z tyrolské dílny Ferdinanda Stuffessera nová socha Zmrtvýchvstání. Byla nově vymalována sakristie. (Pozn.: Socha se dodnes používá o Velikonočních svátcích).
7. května 1922 v neděli byla v Brničku tamní kaple církevně vysvěcena, poté, co byla řádně opravena. Předtím vysvěcena nebyla. Obnoven vnitřní úklid, položena nová dlažba, vymalována. Zvenčí omítnuta, opravena střecha, oltář a sochy polychromovány. Cena 3.000,- K byla zčásti obyvateli obce zaplacená, částka 1.000,- K z peněz kaple. Světíl místní farář za hojně účasti místních i okolních obyvatel. Svatý Florián jako patron místní kaple ať požár náboženské horlivosti rozdmýchá!
17. duben 1927. Přesto, že fara byla

před několika lety městským úřadem skoro celá pokryta šindelem, ukázalo se, že proti nepohodě a dešti není dobře chráněna. Místy také prší veskrz. Aby se tomuto zlu zabránilo, přišel pan farář s nápadem nechat střechu nově pokrýt eternitem. Kvůli vysokým cenám toto není možné uskutečnit náraz, přišlo se tedy s plánem obnovit ročně vždy část. Letos byla polovina střechy na tzv. kuchyňské budově pokryta eternitem.

Cena činí 2. 866,- K. Částka 205,- K ze stavebního fondu byla použita se svolením arcibiskupské konzistoře. Má být také postupně provedeno obnovení kostelní dlažby. Letos budou podlahové plotny položeny v kapli sv. Josefa. Náklad 3.360,- K. Také k pokrytí této částky přispěl 500,- K se svolením arcibiskupské konzistoře kostelní stavební fond.

15. května 1936 bylo započato s přípravou lešení u Mariánské sochy na náměstí. Samotné opravné práce započaly 25. května. Tentokrát má být oprava

a konzervace provedena odborně. Náklady na přípravu lešení byly 3.500,- K. Oprava je limitována 25.000,- K. Lešení postavila stavební firma Vodička, opravu zajišťuje kamenická firma Karla Kubička. Výdaje hrazeny skrze dobrovolné dary.

1. duben 1938. Velká zimní bouře způsobila na farní budově větší škody. U věže „Sanktus“ byla ulomena kopule s křížem a větrnou korouhvičkou. Při pádu na kostelní střechu do ní dvakrát uhodila a tuto rozbila, aby konečně na střeše kaple sv. Josefa zůstala ležet. Oprava byla svěřena zdejšímu klempířskému mistru Janu Pospíšilovi. Pamětní listiny, které byly v kopuli nalezeny, leží zde v opise.

31. květen 1938. Kopule byla znovu usazena na věž farního kostela. Celá oprava věže „Sanktus“ činila 670,- K, oprava poškozené střechy přibližně 200,- K.

3. duben 1942. Církevní procesí na Květnou neděli a Vzkříšení ven z kostela byla z důvodu veřejné bezpečnosti zakázána. Mohla se konat, jak již dříve zmíněno, pouze na církevní půdě. Právě tak procesí na den sv. Marka a v prosebné dny se konala pouze v kostele. (jihá)

Kána Galilejská

Na tomto místě Pán Ježíš vykonal na svatbě svůj první zázrak: proměnil vodu ve víno. Přiměla ho k tomu přímluva P. Marie, jeho matky.

Hora Tábor

Toto místo připomíná slavné Proměnění Páně. V průběhu Proměny promlouval Ježíš k Mojžíši a Eliášovi, který předpověděl jeho smrt.

Galilejské moře

Oblast Galilejského moře je nejkrásnějším koutem Svaté země. Zde Pán Ježíš prožil tři roky svého života a svého veřejného působení. Zde také vykonal několik zázraků a zde povolal prosté rybáře za apoštoly – rybáře lidí.

Tabgha

Na tomto místě Pán Ježíš často vyučoval, protože zde byl pramen vody a také zde rozmnožil chleby a ryby pro obrovské množství lidí. Zde také potvrdil prvenství sv. Petra mezi apoštoly po svém zmrtvýchvstání.

Kafarnaum

Kafarnaum je město Ježíšovo. Zde se přestěhoval a zde bydlel v domě sv. Petra. Zde také každou sobotu navštěvoval synagógu, ve které pronesl několik významných kázání. (jj)

Farníci se ptají

V souvislosti s označováním popelem byl vznesen dotaz, zda lze nějak přiblížit vznik a význam tohoto symbolického úkonu.

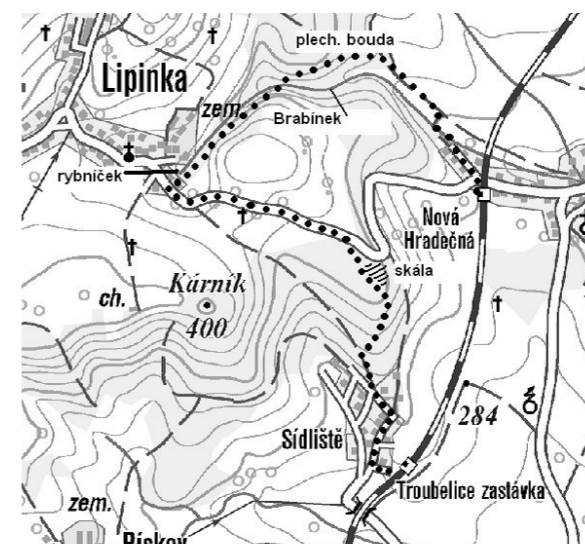
Kde je tedy původ popelece? Ve starokřesťanské praxi pokání. Ten, kdo se dopustil veřejného hříchu, musel konat veřejné pokání. A toto veřejné pokání konal právě v postní době. Na začátku postní doby, v přítomnosti křesťanské obce, oblékl biskup onoho kajícího do kajícího šatu, nasypal mu na hlavu popel a vyvedl jej z kostela. Po dobu pokání se totiž nesměl účastnit Eucharistické slavnosti. Tento dojemný obřad byl výmluvným kázáním i pro ostatní věřící přítomné křesťanské obce. Tak to probíhalo přibližně od 4. do 10. století.

Později se pak udělovalo pokání neveřejným způsobem, skrze svátost smíření, zatímco popelec, jakožto znamení vnitřní kajícího, začali přijímat všichni.

Popelec je pro nás dnes vstupem do postní doby, tedy do období církevního roku, v němž chceme kajícím konat pokání, neboli kajícím změnit své smýšlení a uspořádat život podle zásad našeho Pána. (jihá)

TIP NA NEDĚLNÍ VÝLET XXVIII. část

Pustá

Dnešní výlet bude nenáročnou a turisticky neznačenou procházkou po okolí, v délce přibližně 4,5 km. Začátek výletu se začíná odvíjet od železniční stanice Troubelice – zastávka. Příklad spojů z Uničova: 12.38, 14.30.

Projdeme vzhůru směrem přes sídliště lidově často nazývané „Korea“, a to podél domů 350 až 259. Nahoře, u č.p. 259 se dáme doleva, směrem k lesu. Poté, co se dostaneme na konec dřevěného plotu postaveného na náspe po pravé straně, odpočítejme asi ještě 20 - 30 kroků a vstupme vpravo do lesa. Vstup je naproti domečku se žlutou fasádou. Zakrátko natrefíme na lesní úvoz, kterým půjdeme něco přes 100 m, až dorazíme k lesní křižovatce, kde se dáme směrem doprava do kopce. Cesta

se bude klikatit, držme se stále směrem vzhůru. Po čase bychom měli spatřit skalisko zvané místními „Kočiči skalka“.

Na skalku lze pohodlně po svahu vylézt a projít se po okraji jejího srázu s pěkným výhledem na Jeseníky. Zanedlouho vyjdeme z lesa a silnice nás dovede do Lipinky. Hned na kraji obce, před červeně omítnutým domem, se pustíme doprava. A to už vstupujeme pomalu do údolí zvaného Pustá. Vlevo, kus od cesty, po chvíli spatříme malý rybníček, který se v zimě mění v kluziště. Rybníček je napájen potokem Brabínkem Bublání Brabínku nás bude provázet po celou dobu putování přes Pustou. Držme se ho jako orientačního bodu, ať už se bude propadat do malého „kaňonu“ po levé straně pod námi nebo ho „přebrodíme“ a budeme ho mít po pravici. Mineme ohradu lesní školky a údolím se dostaneme až k plechové boudě, kde už to většina z Vás bude znát, neboť tudy prochází turisticky značená cesta vedoucí z Bradla do Hradečné. Cestu k železniční stanici v Nové Hradečné už netřeba popisovat. Příklad odjezdů vlaků z Hradečné na Uničov: 14.14, 16.25.

A k tomu už jen malou poznámku, že pokud byste si cestu rozšířili o odbočku přes kopec Kárník, odměnou by vám byl při pěkném počasí daleký výhled do kraje. Bez dalekohledu dohlédnete až na Sv. Kopeček u Olomouce, s dalekohledem bych si troufl s trochou nejistoty

tvrdit, že se vám v dálce bude rýsovat dokonce hrad Helfštýn.

A co je na tomto výletě vlastně zajímavého? Údolí Pustá, které dostojí svému názvu, protože v něm pravděpodobně nepotkáte „ani živáčka“. Za dávných časů sem prý lidé vozili uhybnulá zvířata a zakopávali je. Za napoleonských válek zde v souboji zahynuli 2 francouzští důstojníci. Byli nalezeni deset kroků od sebe s prostřelenou hrudí, koně opodál. Předmětem sporu byla Anežka, dcera místního rychtáře. Na hřbitově v Hradečné jim prý postavili 2 kamenné kříže, ty se nám ale najít nepodařilo. V noci o dušičkách je prý v Pusté vidět plačící ženu v bílém a dva černé muže, kteří by se rádi usmířili, ale nemohou... (jihá)

Brabínek v údolí Pustá

Duchovní rekollece

Ve dnech 13. až 15.1. 2008 jsem se účastnil duchovní obnovy na Velehradě. Jednalo se o tzv. duchovní rekolleci, tedy o podobnou aktivitu, jakou jsou exercicie, avšak v menším časovém rozsahu. O exerciciích mluvíme zpravidla až od rozsahu nejméně 5 dnů.

Na základě prožitého vnímám, že rekollece je vlastně jenom takové krátké, nicméně užitečné a přínosné zastavení a odpočinutí od každodenního shonu, zatímco exercicie už přináší bohatší duchovní plody. Tento prožitý soubor přednášek prošťídaný

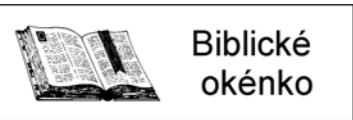
rozjímáním, odpočinkem, modlitbami a každodenní mší svatou pod vedením otce arcibiskupa J. Graubnera se mi líbil, pomohl mi srovnat si některé problémy, zamyslet se a nalézt na některé z nich alespoň částečné odpovědi.

Ubytování i denní program probíhal v Poutním a exercičním domě Stojanov, nedaleko od velehradské baziliky. Náklady na ubytování, 2 noclehy a vydatnou stravu, byly na dnešní poměry celkem lidové, 700 Kč, bez dopravy. Obnova se kromě mně účastnilo v bratrské atmosféře celkem dalších 20 mužů a žen všech věkových skupin.

Kompletní informace a přehled o všech pořádaných cvičeních naleznete na internetových stránkách www.stojanov.cz nebo se můžete informovat na telefonní číslo 572 571 531.

Chtěl jsem se s vámi podělit o některé krásné myšlenky, které jsem ve Stojanově zaznamenal, ale pak jsem si řekl, že tato niterně pochopená „moudra“ lze jen ztěžko reprodukovat písemně, protože se musí prožít. A tak místo toho alespoň uvádím jednu z anekdot, kterými vedle dalších úsměvných historek otec arcibiskup svůj výklad prokládal:

Dva mniši se dohadují, zda je přijatelné modlit se a přitom kouřit. Nako nec se dohodnou, že se na to zeptají svého představeného. Když se znovu potkají, hned se jeden ptá toho druhého: „Tak jak jsi dopadl?“ „Mám to povoleno“, zní odpověď. První oponuje: „To není možné! Já to mám zakázáno!“ „A jak ses ptal?“, pokračuje druhý mniš. „Ptal jsem se, jestli mohu při modlení kouřit“, odpoví první. „No, to já jsem se ptal, jestli se mohu při kouření modlit“, zní vysvětlení spokojeného mnicha. (jihá)

Biblické okénko

Místopis Svaté země – Galilea

Nazaret

V Nazaretě řekla P. Maria andělovi „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Na základě tohoto souhlasu s Božím záměrem se v jejím domku, kde dosud bydlela s rodiči, „Slovo stalo tělem.“

V tomto městě také najdeme dílnu sv. Josefa, a to v domku, ve kterém pak žila sv. Rodina.

